

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Rodes Bemærkninger til mig giver mig Anledning til at minde om, at et af de Hovedargumenter, som baade det moderate Venstre og de Konservative førte i Marken til Forsvar for Forliget i 1922, var, at nu maatte det være Slut med de midlertidige, Lapperier paa den bestaaende Hæror-
 dning, med Standsning Aar for Aar af Indkaldelser af Mandskabet, Standsning af Øvelser, Standsning af Genindkaldelser og Indskrænkninger af Materiellets Vedligeholdelse, nu maatte man have en Ordning, hvorved der blev skabt nogenledes Tryk-
 hed for Hærens Befalingsmænd, Mandskab og Arbejdere. Skønt jeg misbilliger, at man gik til Forliget i 1922, skønt jeg mener, at det var en stor Fejl, at man gjorde det, og skønt jeg mener, at Forliget i sig selv er forfejlet, kan jeg ubetinget tiltræde den Betragtning, at saadanne Tilstande er uholdbare, og naar man nu har gjort denne Fejl, er der ingen Grund til at forværre den ved to Aar efter at gøre akkurat det samme, som man erklærede skulde stoppes ved Hæror-
 dningen af 1922. Der er intet som helst ulogisk i at sige, at det vil man ikke være med til, og samtidig hævde, at Spørgsmaalet om de ekstraordinære Bevillinger til Materiellet er en Sag for sig. I samme Øjeblik man misbilliger selve Hæror-
 dningen af 1922 og mener, at det indenfor dens finansielle Rammer var muligt at faa en militært mere tilfredsstillende og effektiv Ordning, er det fuldkommen logisk at hævde, at man ikke har noget imod, at disse ekstraordinære Bevillinger udsættes, fordi man hellere vilde se Beløbene anvendt paa en mere effektiv Maade. Men det sørgelige er, at hele vor Forsvars-
 ordning af 1922 er blevet i den Grad demoraliseret, at vi nu staar i en Situation, som slaaende viser Rigtigheden af afdøde Holstein-Ledreborgs Ord: at Forsvarssagen i Danmark er til daglig noget ganske andet end Danmarks Forsvar i internationale Konfliktsituationer.

Pürschel: Det er jo saa overmaade forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Rode i særlig Grad føler sig kaldet til at varetage Loyalitetens Krav her i Salen, og jeg skal derfor give det ærede Medlem en Lejlighed til straks at bevise sin Loyalitet ved at bede ham nærmere forklare, hvad han mente med sin Udtalelse om, at jeg havde gjort Reklame for det danske Maskingevær her i Aften. Det ærede Medlem talte om, „hvis vi letsindigt udsætter os for Krig“. Det var en skarp Anke mod dette

Afrustningsforslag, for intet kan mere letsindigt udsætte os for Krig end dette Afrustningsforslag, intet kan mere prisgive os for Flyverangreb med Giftgas o. s. v. end dette Afrustningsforslag. Naar det ærede Medlem tilsidst talte om at „paatvinge“, skal jeg minde om Socialministerens Ord, at der hører to til Tyrannisering, en, der tyranniserer, og en, der lader sig tyrannisere. Hvis det ærede Medlem Hr. Rode ikke ønsker, at Folketinget skal lade sig noget paatvinge — jeg anerkender i øvrigt ikke Betragtningens Rigtighed, men gaar kun ind paa det ærede Medlems Tankegang —, saa kender det ærede Medlem jo Midlet til at undgaa det. Saa kan han jo borttage den lille Klods, som ved Tidernes Gunst eller Ugunst — ganske som man ser paa det fra et radikalt-partimæssigt eller et mere samfundsmæssigt Synspunkt — er blevet tilstrækkelig stor, fra den højtærede Regering, saa er den Paatvingen forbi.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde vide, hvad jeg mente med, at han havde gjort Reklame for det danske Rekylgevær. Jeg mente dermed, at han havde reklameret for det danske Rekylgevær, og intet som helst andet. Hans Tale var en Reklame for det danske Rekylgevær, den var en Fremhæven af dets udmærkede Egenskaber, og det var det, jeg betegnede som en Reklame for det. Det ærede Medlem sagde dernæst, at man kunde fri sig for at lade sig noget paatvinge ved at tage en Klods væk under den nuværende Regerings Taburetter. Hvad er det dog for en Paastand? Jeg har talt om, at man fra anden Side eventuelt vil paatvinge Folketingets Flertal Bevillinger, som det ikke ønsker at give. Spørgsmaalet om, hvilken Regering der sidder, vil jo ikke forandre noget ved det Forhold, at det andet Ting eventuelt vil paatvinge dette Ting Bevillinger, som det ikke ønsker at give.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein skal jeg kun sige, at jeg hørte meget godt, at han forrige Gang udtalte, at han mente, det var uforvarsligt at undlade Øvelserne, og derfor nævnte jeg heller ikke hans Stilling til den Anmærkning, som vedrører Øvelserne. Jeg forstaar meget vel, at han efter den Stilling, han har tilkendegivet, maa stemme imod den. Men jeg har henvendt Opmærksomheden paa, at henved 4 Mill. Kr. af de Bevillinger, som den højtærede Forsvarsminister har foreslaaet at udsætte, ikke vedrører Øvelserne, ikke i mindste Maade anfægter disse og ikke i nogen Maade er bundet af Loven.